

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-265-

31 : புனித சின்ன ஸ்தாபனம்

புனித சின்னத்தை ஸ்தாபனம் செய்ய அதற்கான அறை தயார் ஆனதும் மன்னன் புத்த பிட்டுக்களின் சபையைக் கூட்டினார். 'மறு நாள் தாம் புனித சின்னத்தை புதியதாகக் கட்டியுள்ள அறையில் ஸ்தாபிக்கப் போவதாகவும், ஆகவே அந்த புனித சின்னங்களைக் கொண்டு வந்து தருமாறு கேட்பதற்காகவே அவர்களை அழைத்துள்ளதாகவும்' மன்னன் தெரிவித்தார். புத்த பிட்டுக்களிடம் அந்த வேண்டுகோளை விடுத்ததும் மன்னர் தன் இடத்திற்குக் கிளம்பிச் சென்று விட்டார். புத்த பிட்டுக்களும் அனைத்து சித்திகளையும் பெற்றிருந்தவரும், பூஜா பரிவனாவில் (*Puja-parivena*) திறமைப் பெற்றிருந்தவருடான சோனுட்டரா (*Sonuttara*) என்ற பிட்டுவிடம் அந்த பொறுப்பை ஒப்படைத்தனர். அவருடைய வயது அப்பொழுது பதினாறு.

முன்னர் ஒரு முறை உலக மக்களின் விமோசனத்திற்காக புத்தர் அங்கும் இங்கும் அலைந்து கொண்டு போதித்தபடி இருந்த பொழுது கங்கை கரை நதிப்புறத்தில் நந்துதாரா (*Nanduttara*) என்ற ஒரு பிராமணரை சந்தித்தார். அந்த பிராமணர் சம்புத்தருடன் நெருக்கமாக ஆன பின் அவரை அழைத்துக் கொண்டு கங்கையும் யமுனையும் இணைந்த பகுதியான பிரயாகை (*Payaga*) என்ற இடத்திற்குச் சென்று கப்பல் ஒன்றில் ஏறினார். அப்பொழுது அவர்களுடன் இருந்தவர்களில் அனைத்து சக்திகளையும் பெற்றிருந்த தேரா பட்டாஜி (*Bhaddaji*) என்பவர் கங்கை நதியின் சற்று தொலைவில் தென்பட்ட சூழல் நீர் பகுதியைக் காட்டி 'நான் முன் பிறவியில் மஹாபாநதா (*Mahapanada*) என்ற மன்னனாக

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-266-

இருந்த நான் வசித்திருந்த இருபத்தி ஐந்து யோசனை அளவு விரிந்திருந்த தங்க மாளிகை இந்த சுழல் உள்ள பகுதியில் மூழ்கி விட்டது. அது முதல் கங்கை நதியின் தண்ணீர் இதன் மீது ஓடும் பொழுது சுழலாக மாறி விடுகின்றது' எனக் கூற மற்ற பிட்டுக்கள் அதை நம்ப மறுத்தனர்.

அவர்கள் சம்புத்தரிடம் சென்று அது குறித்துக் கேட்க அவர் அந்த தேராவிடம் 'அவர்களுடைய ஐயத்தைப் போக்கு' என்றார். அதனால் அந்த தேரா முதலில் தன்னுடைய சக்தியை அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட வானத்தின் வழியே பறந்து சென்று ஏழு தலா (*seven talas*) தொலைவில் இருந்த பிரும்மலோகத்தை (*Brahma-world*) அடைந்தார். அங்கிருந்த பன்னிரண்டு யோசனை அளவு இருந்த துஸஸ்தூபா (*Dussathupa*) வை தன்னுடைய இரு கைகளிலும் ஏந்தி வந்து அதை வானத்தில் இருந்தே மற்றவர்களுக்குக் காட்டினார்.

அதன் பின் அங்கிருந்து நேராக கங்கை நதிக்குள் மாளிகை இருந்த இடத்தில் குதித்து மூழ்கி, தாம் கூறிய மாளிகையின் கலசத்தை தன் கைகளால் பிடித்துக் கொண்டு அதை அப்படியே மேலே இழுத்து வந்தார். அதைக் கண்ட பிராமணர் நந்துத்தரா ஆச்சரியம் அடைந்துக் கூறினார் ' மற்றவர்களிடம் உள்ள புனிதச் சின்னங்களை எடுத்துக் கொண்டு வரும் வகைக்கான சக்தி எனக்குக் கிடைக்கக் கூடாதா ?' அதனால் அவர் விரும்பியது போல அவருடைய அடுத்தப் பிறவியில் சோனுட்டராகப் பிறந்திருந்தார். அவருக்கு பதினாறு வயது ஆன பொழுதுதான் அவரிடம் புனித சின்னங்களைக் கொண்டு வரும் பொறுப்பைத் தந்திருந்தனர். அவர் 'அந்த சின்னங்களை எப்படி பெற்றுக் கொண்டு

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-267-

வருவது?’ என சகோதர பிட்டுக்களிடம் கேட்ட பொழுது அவர்கள் இப்படியாகக் கூறினர் :- “மரணத்தின் விளிம்பில் இருந்த புத்தபிரான் தன்னுடைய புனிதச் சின்னங்கள் உலக மக்களின் நன்மைக்கு வழிகோல உள்ளது என்பதை அறிந்து கொண்டிருந்ததினால் தேவலோக அதிபதியான சாக்காவை அழைத்து ‘தான் மரணம் அடைந்தப் பின் தன்னுடைய சின்னங்களை (எலம்பு) எடுத்து அவை ஒவ்வொன்றும் எட்டு டோனாக்களாக (Dona என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு) பிரித்து வைக்கப்பட வேண்டும எனவும், அவற்றில் ஒரு டோனா அளவு சின்னத்தை ராமகாமாவில் (Ramagama) உள்ள சாக்கியா (Sakya) மன்னனுடைய உறவினர்களான கோலியாக்கள் (Koliyas) என்ற மலை வாசி மக்கள் எடுத்துப் போய் போற்றி வணங்கி பாதுகாத்து வருவார்கள் எனவும் ஆனால் பின்னர் அவை ஸ்ரீலங்காவில் நிர்மாணிக்க இருக்கும் பெரிய ஸ்தூபியின் புனிதச் சின்ன அறையில் வைக்கப்படும் எனவும், தன்னுடைய மரணத்திற்குப் பிறகு முதலாம் ஆலோசனைக்கு தலைமை தாங்க இருக்கும் சாமனாக்களின் தலைவரான தேரா மஹாகாசப்பா என்பவர் அந்த ஏழு டோனா சின்னங்களையும் எடுத்துப் போய் பாதுகாப்பாக மன்னன் அஜாதசட்டுவின் தலைநகரமான ராஜகாஹாவில் (Rajagaha) வைத்திருப்பா எனவும், பின்னர் அதைக் காண இருக்கும் மன்னன் தம்மகோசா எட்டாவது டோனா அளவு சின்னத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு வர முயல்வான எனவும், அதை மற்ற பிட்டுக்கள் தடுத்து விடுவார்கள். அதற்கு ஒரு காரணம் உள்ளது’ எனவும் கூறி இருந்தார்.

புனிதர் மறைந்தப் பின் காலம் கடந்தது. ராஜகாமாவில் கட்டப்பட்ட ஸ்தூபியில் இருந்த அவருடைய புனிதச் சின்னம்

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-268-

கங்கையின் நதிப் பெருக்கினால் அது வைக்கப்பட்டிருந்த கலசத்துடன் அங்கிருந்து மிதந்து சென்று விட்டது. கங்கை இரண்டாகப் பிரியும் இடத்திற்கு அது போனதும் ஜொலிக்கும் அதை சுற்றி பலவித நவரத்தின மணிகளும் வந்து மிதந்தன.

அதைப் பார்த்த நாகர்கள் அந்த செய்தியை தம் கால நாகமான (Kalanaga) மன்னன் மஞ்சிரேகாவிடம் (Manjerika) சென்று கூற, அவர் பத்தாயிரம் (10,000) நாகங்களை தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு போய் அதை எடுத்து வந்து சிறிய கோவில் கட்டி, ஸ்தூபாவையும் எழுப்பி அதில் வைத்து பூஜித்து வருகின்றார். அது மிகுந்த பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டு உள்ளது. அதைதான் நீ போய் எடுத்து வந்து மன்னனிடம் தர வேண்டும். நாளை நடைபெற உள்ள புனித சின்ன ஸ்தூபனத்தில் அதை மன்னர் அந்த அறையில் வைப்பார் ” என்றனர்.

அதைக் கேட்டவர் ‘சரி, நான் போய் அதை எடுத்து வருகின்றேன்’ என்று கூறிய பின் அறைக்குத் திரும்பியதும், மறு நாள் நடக்க இருந்த விழாவிற்கு புனிதச் சின்னத்தைக் எப்படிக் கொண்டு வரலாம் என சிந்தித்தபடி அங்கு செல்ல சரியான சமயத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கக் காத்திருந்தார். மறுநாள் புனிதச் சின்னங்கள் அந்த புனித அறையில் ஸ்தூபிக்கப்பட உள்ளது என்ற செய்தியை நகர் முழுவதும் தண்டோரா போட்டு அறிவித்து விடுமாறு மன்னன் கூறி இருந்தார். நகரெங்கும் விழாக் கோலத்தில் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருந்தது. தேவலோக அதிபதியான சாக்காவும் விசாகம்மாவை அழைத்து ஸ்ரீலங்கா முழுவதும் அந்த விழாக் கோலத்திற்கு என்ன தேவையோ அதை செய்து தருமாறு அனுப்பினார்.

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-269-

அன்று மாலை ஒரு மன்னனுடைய கடமைகளை சரி வரச் செய்து விட்ட திருப்தியுடன், மனதில் பெரும் மகிழ்ச்சியுடன், தன்னுடன் படை சூழ, நாட்டிய மங்கைகள் நடனமாடிக் கொண்டு வர, யானை, குதிரைப் படைகள் அணிவகுத்து வர குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ரதத்தில் அமர்ந்து கொண்டு அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்து கொண்டு வந்த மன்னன், அந்த விழா நடக்க இருந்த இடமான மஹாமேஹ பூங்காவை அடைந்தார். அவரை எதிர் கொண்டு அழைக்கும் விதத்தில் பட்டத்து யானை கண்டலா நின்றிருக்க, வெண்சாமரக் குடை விரிக்கப்பட்டு அதன் கீழ் தங்கக் குடுவை வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்தை மன்னன் அடைந்த பொழுது பல்வேறு இசைக் கலைஞர்கள் இசை இசைத்தனர். வாத்திய மேள தாளங்கள் காதைத் துளைக்கும் விதத்தில் ஒலி எழுப்பின.

சோனுட்டரா அந்த சப்தங்களைக் கேட்டார். இனியும் காலம் கடத்தக் கூடாது என்ற முடிவுடன் உடனே கிளம்பிச் சென்று நாக மன்னனை சந்தித்தார். அவரை அன்புடன் வரவேற்று அமரச் சொல்லி தனது பணிவான வணக்கங்களை அந்த துறவிக்குச் செய்த பின் அவர் அங்கு வந்ததின் காரணம் குறித்து நாக மன்னன் கேட்டார்.

அவரும் தான் வந்ததிற்கான காரணம் அனைத்தையும் மறைக்காமல் கூறினார். ‘ உங்களிடம் உள்ள புத்தரின் புனிதச் சின்னத்தை ஸ்தூபாவில் வைக்க வேண்டும் என குருநாதர் விரும்பி உள்ளதினால், உங்களிடம் இருந்து அதை பெற்றுக் கொள்ள வந்துள்ளேன். மறுக்காமல் என்னிடம் அதை தர வேண்டும்’ என்றார். அதைக் கேட்ட நாக மன்னன் கவலை கொண்டு மனதில் நினைத்தார் ‘சின்னம் வைக்கப்பட்டு உள்ள

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-270-

இடத்தைப் இந்த துறவி பார்த்து விட்டால எப்படியாவது அதை எடுத்துப் போய் விடுவார். அவரிடம் நான் போரிட்டு வெற்றி பெற முடியாது. ஆகவே அதை வேறு எங்காவது எடுத்துச் சென்று ஒழித்து வைத்து விட வேண்டும்'. இப்படியாக எண்ணியவர் தன்னுடைய மருமகன் வசுலத்தவிடம் (*Vasuladatta*) இரகசியமாக சைகைக் காட்டி, அந்த நாகம் அந்த சின்னம் வைக்கப்பட்டு இருந்த இடத்திற்குப் போய் குடுவையுடன் இருந்த புனித சின்னத்தை அப்படியே முழுங்கி வயிற்றில் வைத்துக் கொண்டு விட்டது.

வயிற்றில் வைத்துக் கொண்ட சின்னத்துடன் கூடிய குடுவையை இன்று மேரு (*Meru*) என அழைக்கப்படும் அன்றைய பெயரான சினிரு என்ற மலையடிவாரத்தில் (*Mount Sineru*) சென்று ஒரு யோசனை வட்டமும், முன்னூறு யோசனை நீளமும் கொண்ட தன் உடலை கயறு போல சுற்றி வைத்துக் கொண்டு படுத்துக் கொண்டது. அது மட்டும் அல்லாது தனது சக்தியினால் ஆயிரக்கணக்கான முகத்தை அமைத்துக் கொள்ள அந்த முகங்களின் வாயில் இருந்து நெருப்பும், புகையும் வெளி வந்தன. தன்னைச் சற்றி அரண் போல் பல்லாயிரக்கணக்கான நாகங்களையும் படுக்கச் சொல்லி இருந்தது. அந்த காட்சியைக் கண்ட தேவர்களும் மற்ற நாகர்களும், நடக்க உள்ள யுத்தத்தில் வெற்றி அடையப் போகின்றவர் யார் என்பதைப் பார்க்க ஆவலுடன் அங்கு காத்திருந்தனர்.

அந்த புனிதச் சின்னங்களை தன்னுடைய மருமகன் எடுத்துக் கொண்டு போய் ஒழிந்து வைத்து விட்டான் என்பதை தெரிந்து கொண்டவுடன் அவர் தேராவிடம் 'என்னிடம் எந்த

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

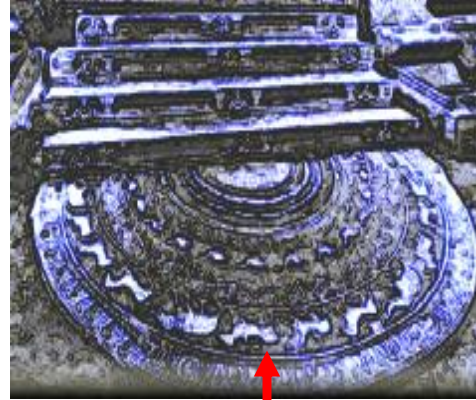
தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-271-

புனிதச் சின்னமும் இல்லையே' எனக் கூறிய பின் தேராவை தான் கட்டி இருந்த ஆலயத்திற்கு அழைத்துப் போய் காட்டியவர் மேலும் கூறினர் ' மதிப்பிற்குரிய பிட்டு அவர்களே இந்த சிடியாவில் அற்புதமான நவரத்தின மணிகள் தான் வைக்கப்பட்டு உள்ளது. ஸ்ரீலங்காவின் பல இடங்களில் மேல் மாடிக்குப் போகும் படிக்கட்டின் நுழைவாயிலில் உள்ள வட்டவடிவமான சிற்பக் கலை நிறைந்த சந்திரக் கற்களின் அழகிற்கு இணையாக வேறு எதுவும் அங்கு கிடையாது. ஆனால் அவைகளும் (சந்திரன் கல்) இந்த இரத்தின மணிகளின் அழகுக்கு ஈடாகாது. ஆகவே மதிப்பிற்குரிய பிட்டு அவர்களே இப்படிப்பட்ட பெருமையான சின்னத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய் இதற்கு ஈடில்லாத இடத்தில் வைக்க நினைப்பது உங்களுடைய தகுதியை குறைக்காதா ?' என்றார் .

அதற்கு அந்த தேரா 'உங்களுக்கு உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவம் இல்லை. ஆனால் உண்மையை முற்றிலும் நிறைந்துள்ள இடத்திற்கு அவற்றை எடுத்துச் செல்வது என்னை பொறுத்தவரை முற்றிலும் நியாயமானதே. குடும்ப வாழ்வை விட்டு விலகி உலக நன்மைக்காக எந்த இடத்தில் தாடகாக்கள்

சந்திரக் கல் (Moon Stone)

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-272-

எழுந்தருளியுள்ளனரோ அந்த இடத்தில் அவர்களது புனித சின்னத்தை அந்த நாட்டு மன்னன் ஸ்தாபிக்க உள்ளார் என்பதினால் அவற்றை உடனே என்னிடம் கொடுத்து விடுங்கள்' என பதில் கூறினார்.

நாகா மன்னன் 'அந்த புனித சின்னம் இங்கிருப்பதாக நீங்கள் நினைத்தால் தாராளமாக அதை கண்டு பிடித்து எடுத்துச் செல்லுங்கள்' எனத் தேராவிடம் கூறினார். மும்முறை இருவரும் தாம் கூறியதையே திருப்பித் திருப்பிக் கூற, வேண்டுகோளுக்கு எந்த விதப் பலனும் கிடைக்கப் போவதில்லை என்பதை உணர்ந்த தேரா அந்த இடத்தில் நின்றிருந்தவாறே தன்னுடைய கையை எவருடைய கண்களுக்கும் புலப்படாத அளவு மெல்லியதாகி நீட்டிக் கொண்டே போய் அந்த மன்னனுடைய மருமகன் தொண்டையில் கை விட்டு சின்னத்துடன் இருந்த குடுவையை வெளியே எடுத்தப் பின் 'நாகா, நீ இங்கேயே இரு' எனக் கூறி விட்டு பூமிக்கு மேல் பகுதியை அடைந்து தன்னுடைய அறைக்குத் திரும்பினார்.

அவர் சென்றப் பின் தாம் அவரை நன்றாக ஏமாற்றி அனுப்பி விட்டோம் என இறுமாப்புடன் எண்ணிய நாகா மன்னன் தன்னுடைய மருமகனை குடுவையுடன் இருந்த சின்னத்தை எடுத்துக் கொண்டு அங்கு திரும்பி வரச் சொன்னார். ஆனால் தன்னுடைய வயிற்றுக்குள் அது இல்லை எனத் தெரிந்து கொண்ட மருமகன் அழுது புலம்பி மன்னரிடம் சென்று அது குறித்துக் கூறினான். நாம் ஏமாற்றப் போய் நாமே ஏமாற்றப்பட்டு விட்டோமே என நாக மன்னனும் மற்ற நாகர்களும் கோபத்தில் கத்திக் கொண்டும், புலம்பிக் கொண்டும் இருக்க, மஹாமேஹ பூங்காவிலோ தேவர்களும்,

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-273-

மற்ற கடவுட்களும் ஒன்று சேர்ந்து பெரும் மகிழ்சியுடன் தேராவின் திறமையை பாராட்டிக் கொண்டு அந்த புனித சின்னத்தை வைத்திருந்த இடத்திற்கு அந்த தேராவை ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றனர்.

உடனே நாகங்களும் புத்த சகோதரர்களிடம் ஓடிச் சென்று தாம் எப்படி வஞ்சிக்கப் பட்டோம் என்ற தம் துயரத்தைத் தெரிவிக்க, அவர்களும் நாகங்கள் மீது இரக்கப்பட்டு அந்த புனித சின்னத்தில் சிறிதளவு அவர்களுக்குக் கொடுக்க, ஆனந்தத்துடன் அவற்றை பெற்றுக் கொண்டு சென்ற நாகங்கள் அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியை தெரிவிக்க அற்புதமான பல்வேறு பரிசுப் பொருட்களை கடலில் இருந்து கொண்டு வந்து தந்தனர்.

தங்கம் மற்றும் அற்புதமான பலவிதமான நகைகளை ஒரு பேழையில் (Casket- நகைப் பெட்டி போன்றது) வைத்து, ஒரு அழகிய சிம்மாசனத்தையும் தங்களுடன் எடுத்துக் கொண்டு தேவர்கள் புடைசூழ அந்த இடத்திற்கு தேவர்களின் தலைவரான சாக்கா வந்தார். அதற்கு முன்பே விசக்கம்மா அந்த இடத்தை அழகு படுத்தி வைத்திருக்க, பூமிக்குள் இருந்து வெளி வந்த தேரா அந்த அற்புதமான சிம்மாசனத்தை வைத்து அதன் மீது அந்தப் பேழையில் இருந்த புனித சின்னங்களை வைத்தார்.

பிரும்மா (Brahma) தலைப் பகுதியில் வெண் சாமரக் குடை பிடித்துக் கொண்டு நிற்க, சம்துசிடா* (Samtusita) வெண் சாமரம் வீச, சுயமா* (Suyama) இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட விசிறியால் வீசிக் கொண்டிருக்க (*இருவரும் தேவதைகள்),

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-274-

நான்கு திசைகளின் அதிபதிகளும் தத்தம் கைகளில் வாளுடன் நிற்க, பிற முப்பத்தி மூன்று தேவர்கள் தங்களுடைய கைகளில் கூடைகளை வைத்தபடி நின்றிருந்தனர்.

அவர்கள் பாரிஜாத புஷ்பங்களை அதன் மீது தூவி வணங்க, மற்ற முப்பத்தி இரண்டு தேவதையர்களும் கைகளில் விளக்கு ஏற்றிக் கொண்டு நின்றிருந்தனர். இருபத்தி யக்கா தலைவர்கள் வேறு எந்த யக்காக்களும் அங்கு வந்து கெடுதல் செய்யாமல் இருக்க அந்த இடத்தைப் பாதுகாத்தபடி நின்றிருந்தனர். திம்பாரு (*Timbaru*) இசை பாடிக் கொண்டிருக்க புன்கசிட்டா (*Pancasikha*) குழல் ஊதியபடி நின்றிருந்தார். பல தேவர்கள் பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டும், நாக மன்னன் புகழாரம் கூட்டிக் கொண்டும் இருக்க, வானத்தில் இருந்து மணம் கலந்த மழை மெல்லப் பெய்தது. மாராவின் (*Mara*) திருஷ்டியை விலக்க தேரா இந்தகுட்டா ஒரு சிறிய தாமிரத்திலான சாமரக் குடையை தன்னுடைய சக்தியினால் வரவழித்து அங்கு நட்டு வைத்தார்.

புனித சின்ன குடுவையை அங்கிருந்து பெற்றுக் கொண்ட மன்னன் தத்தகாமனி தன்னுடைய தலையில் புனித சின்னத்துடன் இருந்த பேழையை வைத்துக் கொண்டு நடந்து சென்று அதை மீண்டும் சிம்மாசனத்தில் வைத்தார். பல விதமான தானங்களை அனைவருக்கும் வழங்கி கைகளை குவித்து வைத்திருந்தபடி அதை வணங்கினார்.

தேவலோகத்தில் இருந்து மாயமாக வந்திருந்த வெண்சாமரக் குடை, வாசனை திரவியங்கள், ஆகாயத்தில் இருந்து மிதந்து வந்து கொண்டிருந்த இனிய கானம் இத்தியாதி, இத்தியாதி போன்ற அனைத்தையும் கண்டு வியந்து நின்ற மன்னனின்

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-275-

கண்களுக்கும் மக்களின் கண்களுக்கும் அங்கு நின்றிருந்த
பிரும்மாவும் மற்ற கடவுட்களும், தேவர்களும் தெரியவில்லை.

உலகிற்கு அமைதி தர வந்த, மூன்று உலகையும் தன்னுடன்
வைத்திருக்கும் புனிதருக்கு இந்த இராஜ்யத்தையே
அர்பணிக்கின்றேன் என மும்முறை கூறிய மன்னன் அந்த
புனித சின்னத்தை மீண்டும் மீண்டும் வணங்கினார்.

தன்னைச் சுற்றி தேவர்களும் மனிதர்களும், புத்த
பிட்குக்களும் நின்றவண்ணம் இருக்க தலை மீது புனித
சின்னப் பெட்டியை வைத்துக் கொண்டு மும்முறை அந்த
ஸ்தூபாவை சுற்றி வந்த மன்னன் அதன் கிழக்குப் பகுதி
வழியே மேலே ஏறிப் போய் புனித சின்னம் வைக்க இருந்த
அறைக்குள் நுழைந்தார்.

அந்த நேரத்தில் தொன்னூற்று ஆயிரம் (96,000) பேர்கள்
கூப்பிய கைகளுடன் ஸ்தூபாவின் முன்னால் நின்றிருந்தனர்.
'என் தலையில் இருந்து இறக்கி இந்தப் புனிதப் பேழையை
இந்த புனித இடத்தில் வைக்க வேண்டும்' என மகிழ்சியுடன்
உள்ளே நுழைந்த மன்னனின் தலையில் இருந்து தானாக
மேலே எழும்பி ஆகாயத்தில் பறந்து சென்ற பேழை,
ஆகாயத்தில் சுமார் ஏழு தலா உயரத்தில் நின்று கொள்ள,
தானாக அதன் மூடியும் திறந்து கொள்ள, அதனுள் இருந்த
புனித சின்னங்கள் வெளியில் வந்து புத்தரைப் போன்ற
உருவத்தைக் காட்டின. ஒளிப் பிழமாய் புத்தராக காட்சி
தந்த, வாழ்நாளில் பார்க்கவே முடியாத அந்த அதிசயக்
காட்சியை கனவா, நினைவா எனப் புரியாமல் பன்னிரண்டு
கோடி (12,00,00,000) மக்களும் தேவர்களும் கண்டு களித்தனர்.

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-276-

அவருக்கு தாம் இருந்த இடங்களில் இருந்தே தம்
வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர்

சற்று நேரத்திலேயே மீண்டும் அந்த சின்னங்கள் அனைத்தும்
தாமாக பேழைக்குள் திரும்பச் சென்று அமர்ந்து கொள்ள,
பேழை மூடிக் கொள்ள, ஆகாயத்தில் இருந்து கீழ் இறங்கி
வந்த பேழை மன்னனின் தலை மீது அமர்ந்து கொண்டது.
அதன் பின் அதைத் தன்னுடைய தலை மீது வைத்துக்
கொண்டே ஊர்வலமாகப் போனார் மன்னர். அவரைத்
தொடர்ந்து தேரா இந்திரகுட்டாவும், இசைக் கலைஞர்களும்,
நடனமாடிக் கொண்டிருந்த மங்கையரும் மற்றவர்களும்
சென்றனர். புனித அறையை அடைந்த மன்னன் தன்னுடைய
கைகளை மணம் மிக்க தண்ணீரால் கழுவிக்கொண்டு,
வாசைன திரவியங்களை கைகளில் பூசிக்கொண்டு
பேழையைத் திறந்து புனித சின்னங்களைக் கையில் ஏந்திக்
கொண்டார். அப்போது மன்னனின் மனம் நினைத்தது ' இந்த
சின்னங்கள் இந்த அற்புதமாக செய்யப்பட்டுள்ள இருக்கையில்
வைக்கப்படும் பொழுது, புத்தர் தன்னுடைய மரணப்
படுக்கையில் இருந்த பொழுது எப்படி இருந்தாரோ அதே
நிலையில் காட்சியில் தந்தவண்ணம் , தன்னிடம் தஞ்சம்
அடைந்த இந்த நாட்டு மக்களின் நலனைப் எந்தவிதமான
இடைஞ்சல்களும் இன்றி பாதுகாத்து வரவேண்டும் '.

மனதில் அப்படி எண்ணிக் கொண்டு அங்கிருந்த
மிருதுவான இருக்கையின் மீது அந்தப் புனிதச் சின்னங்களை
வைத்து வணங்கினார் மன்னர். அவை அவர் வைத்த
நிலையிலேயே இருந்தன. இப்படியாக அசல்ஹா (Asalha)
மாதத்தின் வளர் பிறையின் உத்தரசல்ஹா (Uttarasalha)
நட்சத்திர கிரஹ நிலையில், உபோஸ்தாவின் (uposatha-day)

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-277-

பதினைந்தாவது நாளன்று புத்தரின் புனிதச் சின்னங்கள் அந்த இடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. அதன் தலைக்கு மேல் இருக்குமாறு வெண்ணிர சாமரக் குடையை அமைத்த மன்னன் ஏழு நாட்களுக்கு விழா நடத்தினார்.

அவரும் மற்ற அனைவரும் தம்முடைய உடல்களில் போட்டிருந்த அனைத்து நகைகளையும் அந்த புனித சின்னத்திற்கு அர்பணித்தனர். அதைத் தவிர பிட்டுக்களுக்கும் புத்த சகோதரர்களுக்கும் வெண்ணை, சக்கரை, ஆடைகள் என தானம் செய்தவாறு இருக்க, இரவு முழுவதும் ஒரே குரலில் புத்த பிட்டுக்கள் மந்திரங்கள் ஓதிக் கொண்டு இருக்க, வாத்திய ஒலிகள் தொடர்ந்து கொண்டு இருந்தன. ஒரு வாரத்திற்கு அந்த புனித சின்னங்களை மக்கள் வணங்கி பூஜித்து வரவேண்டும் என மன்னர் அறிவித்தார். ‘ இந்த தீபகற்பத்தில் உள்ள அனைவரும் இங்கு வந்து நம்பிக்கையுடன் இந்த சின்னங்களை வழிபட்டு விட்டு தத்தம் இல்லங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்று விட வேண்டும்’ என தேரா இந்திரகுட்டாவும் ஆணையிட்டார்.

ஒரு வார காலத்திற்கு தானமும் தர்மமும் செய்து விழா கொண்டாடிய மன்னன் புத்த பிட்டுக்களிடம் தான் தனக்கு இட்ட ஆணைப்படி புனித சின்னங்களை ஸ்தாபித்து விட்டதாகவும், இனி அந்த புனித சின்னம் உள்ள அறையை சடங்குடன் மூடும் பணியை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் எனவும் விண்ணப்பித்தார்.

அதை ஏற்றுக் கொண்ட பிட்டுக்கள் உத்தரா மற்றும் சுமன்னா என்ற இரு சாமனாக்களையும் அழைத்து தம்முடன் அவர்கள் முன்னர் கொண்டு வந்திருந்த வண்ணமிகு பாறை கற்களை

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION

மஹாவம்சம் : ஸ்ரீலங்கா வரலாறு

தமிழில்
ஆங்கிலத்தில்
பின்னர் மாற்றி எழுதியது

சாந்திப்பிரியா
ஜார்ஜ் டர்னர் மற்றும் வில்லியம் கீஜர்
மேபில் ஹேனஸ் போடே

-278-

கோண்டு அந்த புனித அறையின் வாயிலை மூடுமாறு கோரினர். அவர்களும் அது போலவே செய்ய அந்த புனித சின்ன அறையை மூடிக் கொண்டு நின்ற புனிதப் பாறைகள் அங்கிருந்த மணங்களை வெளியேற்றாமல், மலர்களை வாடிப் போக விடாமல், எரிந்து கொண்டிருந்த தீபங்கள் அணைந்து விடாமல் பாதுகாத்து வரும் என்ற நம்பிக்கை நிலவியது.

மக்களுடைய நலனையே தம்முடைய மனதில் ஏந்திக் கொண்டிருந்த மன்னர், இதுவரை தம்முடன் இணைந்து புனித சின்னங்களை ஸ்தாபித்ததில் ஒத்துழைத்த மக்கள், ஆயிரக் கணக்கான இடங்களில் தம்தால் முடிந்த அளவில் புனித சின்னங்களை வழிபடும் தலங்களை அமைக்க வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

தாம் செய்யும் நல்ல காரியங்களைப் போலவே அனைவரும் செய்ய வேண்டும் என விரும்பும் புத்தர்களுடைய நற்குணங்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாதவை, அது போலவே அவர்களுடைய நல்வழிப் போதனை கொண்ட வாழ்க்கை முறைகளும் புரிந்து கொள்ள முடியாதவை, அவர்கள் மீது வைக்கும் நம்பிக்கை எப்படி வருங்காலத்தில் ஒருவருக்கு நன்மை பயக்கும் என்பதையும் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாது. நல்ல ஜீவன்கள் தம்மைப் போலவே பிறரும் இருக்க வேண்டும் என எப்பொழுதும் நினைத்திருப்பார்கள் என்பதே உண்மை.

புனிதரின் பக்தி மார்கத்தில் இணைந்த புத்த பக்தர்களின் மனதில் பேராணந்தம் பொங்கிட வழி வகுத்த கருணா மூர்த்தியின் முப்பத்தி ஒன்றாம் பாகமான 'புனிதச் சின்ன ஸ்தாபனம்' என்ற பகுதி முடிவுற்றது.

CLICK HERE TO VIEW [ENGLISH](#) VERSION